

Länsstyrelsernas problem:

Länsstyrelserna hinner inte med att fatta beslut inom rimlig tid. Det belastar länsstyrelsernas resurser att hantera dessa ansökningar.

(Olika Länsstyrelser behandlar ansökningar på olika sätt. En del Länsstyrelser är mycket hjälpsamma när det gäller tillstånd för metallsökare, medan andra är helt omöjliga att prata med.)

Riksantikvarieämbetets förslag:

"Ribban ska höjas". Det ska bland annat kosta 700:- att ansöka om tillstånd.

Innebörd:

1. Om de som ansöker om tillstånd accepterar denna avgift så innebär det att länsstyrelsernas arbetstid, för att hantera ansökningarna, inte minskar.
2. En del hobbyletare, som inte accepterar avgiften, väljer möjligtvis att ta sig under "ribban". Det är väl ungefär detsamma som att förbjuda fortkörning. En del kör för fort i alla fall.
3. Skulle någon metalldetektorist, som inte har skaffat ett tillstånd, göra ett för museerna värdefullt fynd; vad gör hen då? Går till ett museum och berättar om fyndet, erbjuder det till museet och riskerar därmed åtal för att ha använt en metalldetektor utan tillstånd? Knappast.
4. Jämför med Danmark, Norge, England och många andra länder. Där är det tillåtet att detektera och dessa länders museum får in massor med både sensationella och värdefulla fynd!

En genomtänkt, enkel och fullständigt självklar lösning:

1. Slopa tillståndsplikt för att använda metalldetektor!

(Det ska fortfarande vara tillståndsplikt på fornlämningsplatser (samt möjligtvis på hela Gotland och Öland?) Detta är fullkomligt förståeligt. Det ska naturligtvis respekteras.

2. Gå sedan ut på Internet med goda råd om hur en metalldetektorist ska uppföra sig, och hur man på lämpligt sätt ska kontakta museum med våra fynd. Låt museet (eller Riksantikvarieämbetet) betala marknadspris + 10 % för de föremål som de vill behålla. Då "försvinner" inga föremål till privata samlingar eller göms i byråldor.

(Sveriges Metallsökarförening har redan förslag på en sådan uppförandekod på sin hemsida, som är väl värd att besöka. Föreningen har ett mycket gott och utbrett samarbete med bland annat Polisen, Missing People, Håll Sverige Rent, där de städar badstränder från farligt skräp, samt ett flertal kommuner som använder SMF:s medlemmars ideella insatser.)

Innebörd:

Länsstyrelsernas personal får mera tid över för annan, vettig sysselsättning.

Museerna får reda på vilka fynd som gjorts och får möjlighet att köpa in de föremål som de vill ha.

Slutsats:

Låt förnuftet råda! Förkasta Riksantikvarieämbetets förslag och bjud istället in metalledektorister till konstruktiva samtal om hur vi skall hitta ännu fler föremål som kan berätta om vår historia.

Se nu alla laglydiga och hängivna metalledektorister som den nyttiga resurs de verkligen är!

Om inte vi letar reda på gömda föremål i marken, vem gör det då?

Hur många hundra välutbildade personer, som är ute och letar med metalledektorer, finns det på Riksantikvarieämbetet, Länsstyrelsen eller på museerna?

Undertecknat
Rolf Guldström.

Guldström & Co AB
Guldvägen 37
SE-570 15 HOLSBYBRUNN

Org nr 556478-4675

Telefon	0383 460 000
Mobil	0702 845 116
Epost	rolf@guldstrom.se
Webb	www.guldstrom.se